

Druk nr 3622 Warszawa, 12 lipca 2019 r.

Z uzasadnienia projektu ustawy:

Zmiany w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (art. 1 projektu).

1) Rozszerzenie ochrony konsumenckiej w niektórych czynnościach prawnych z udziałem przedsiębiorców (art. 1 pkt 1-3 projektu).

Z praktyki stosowania kodeksowej definicji konsumenta wynika, że osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zawierając umowę z innym przedsiębiorcą – profesjonalistą (oferującym świadczenie z zakresu swojej branży lub specjalizacji) jest traktowana także jako podmiot profesjonalny, nawet wtedy, gdy umowa ta nie jest bezpośrednio związana z branżą lub specjalizacją, którą ta osoba wykonuje/reprezentuje. **Wystawienie faktury za towar lub usługę „na firmę” jest równoznaczne z uznaniem, że dokonano tego w ramach obrotu z udziałem obu podmiotów profesjonalnych (każda czynność prawna potwierdzona fakturą wystawioną na przedsiębiorcę jest uznawana za czynność bezpośrednio związaną z jego działalnością gospodarczą lub zawodową).** Rodzi to **dysproporcję w zakresie praw i obowiązków podmiotów występujących w danej czynności prawnej.** Przedsiębiorca dokonujący czynności prawnej z innym przedsiębiorcą, gdy nie dysponuje on odpowiednią wiedzą i doświadczeniem koniecznym do oceny przedmiotu tej czynności, nie może korzystać z ochrony konsumenckiej, mimo, że znajduje się w tym zakresie w tej samej sytuacji, w jakiej znajduje się konsument (z założenia podmiot nieprofesjonalny). **Przedstawione w projekcie rozwiązanie ma na celu przeciwdziałanie ww. problemowi. Proponuje się objęcie przepisami o ochronie konsumentów osoby fizycznej, która zawiera z innym przedsiębiorcą umowę związaną bezpośrednio z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą lub zawodową, lecz nieposiadającą dla niej charakteru zawodowego.** Przedsiębiorcy ci byłiby objęci ochroną przewidzianą dla konsumentów, **w zakresie stosowania klauzul abuzywnych, rękojmi za wady oraz w zakresie prawa odstąpienia od umowy zawartej na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa.** W przedstawianej propozycji nawiązano do znanego prawa cywilnemu wyrażenia „charakter zawodowy”. Jest ono użyte w art. 355 § 2 Kodeksu cywilnego (dalej: k.c.) normującym miernik należytej staranności przyjmowany dla przedsiębiorcy - dłużnika. Przedsiębiorca byłby traktowany w określonych sytuacjach jak konsument jedynie przy zawieraniu umów nieposiadających dla niego charakteru zawodowego, których nie zawiera w ramach dokonywanych codziennie czynności wynikających z przedmiotu działalności gospodarczej, 4 który wskazał w CEIDG. **CEIDG jest powszechnie dostępnym źródłem informacji o przedsiębiorcach będących osobami fizycznymi. Tym samym ułatwiona byłaby weryfikacja tego, czy dana czynność wchodzi w zakres czynności zawodowo podejmowanych w ramach rzeczywiście wykonywanej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej.** Zmiana jest komplementarna do proponowanej zmiany w ustawie z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta. **Przedsiębiorcy korzystający z tak przyznanej ochrony nie byłiby jednak objęci ochroną instytucjonalną konsumentów, sprawowaną przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz rzeczników powiatowych.**